

- 7 Защото голѣмъ радость и утѣшеніе имамы
за твоѣхъ-тѣ любовь, понеже сърдце-та на
святыи-тѣ ⁱ отпочиняхъ си чрѣзъ тебе,
брате. i 2 Кор. 7; 15.
2 Тим. 4; 16.
Ст. 20.
- 8 За това ^к ако и да имамъ голѣмо дър-
зновеніе въ Христа да ти повелѣвамъ това
което подобава, *Но* по любовь повече *тя*
моляхъ, такъвъ както съмъ, като Павелъ ста-
рецъ, а ^л сега и узникъ Исусъ Христовъ. л Ст. 1.
м Кол. 4; 9.
н 1 Кор. 4; 15.
Гал. 4; 19.
- 9 Моляхъ ти ся за мое-то чадо ^н Онисима,
10 ^к когото родихъ въ оковы-тѣ си, Който бѣ-
ше нѣкога си непотрѣбенъ на тебе, а сега
и на тебе и на мене потрѣбенъ, когото про-
11 важдамъ назадъ. А ты него, сирѣчь утро-
12 бѣхъ-тѣ ми, приими; Когото азъ ищѣхъ да
13 задържъ при мене си, ^о да ми слугува
вмѣсто тебе въ оковы-тѣ за евангеліе-то. о 1 Кор. 16; 17.
Фил. 2; 30.
- 14 Но безъ твое-то мнѣніе не рачихъ да сто-
рѣхъ нищо, ^п да не бы твое-то добро да
бѣде като по нуждѣ, но самоволно. Защо-
то ^р може бы за това да ся е отлячилъ отъ
тебе за малко врѣме, за да го приемешъ
15 за всякога; Не вече както рабъ, но погор-
рѣ отъ рабъ, ^с братъ възлюбленъ, особен-
но на мене, а колко повече на тебе, ^т и
16 по плѣть и въ Господа! И тѣй ако имашъ
мене за ^у содружникъ, приими него както
17 мене. И ако ты е въ нѣщо обидѣлъ, или
ти е длѣженъ, мини това на моѣхъ смѣткѣхъ.
18 Азъ Павелъ писахъ съ рѣкѣхъ-тѣ си, азъ ще
19 платѣхъ; да ти не рекѣ че ты ми си длѣ-
женъ и самъ себе си. Тѣй, брате, дано да
20 получѣ азъ това добро отъ тебе въ Госпо-
да; ^ф успокой сърдце-то ми въ Господа;
21 ^х Увѣренъ на твое-то послушаніе, писахъ.
ти, и знаѣхъ че и повече отъ колкото *ти* ка-
зувамъ ще сторишь.